Dosarul nr. 2ac-123/2020 Prima instanță, jud. Valah Ciprian

D E C I Z I E

19 mai 2020 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Secrieru
Judecătorii Viorica Mihaila şi Iurie Cotruță

examinînd cererea de apel declarată de SRL „Iteco Corp" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, emisă la 13 ianuarie 2020, în cauza civilă nr.2c-3014/19, intentată la cererea cu valoare redusă depusă de SRL „Iteco Corp" împotriva SRL „Saragon Trans" privind încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, după expunerea esenței cauzei de către judecătorul - raportor Iurie Cotruță, a

c o n s t a t a t:

La 02 septembrie 2019, SRL „Iteco Corp" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui SRL „Saragon Trans", prin care a solicitat încasarea penalității de întârziere în mărime de 400 dolari SUA, a cheltuielilor de judecată legate cu plata taxei de stat 270 lei și a cheltuielilor legate cu asistența juridică în sumă de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în urma acceptării de către pârât a comenzii pentru transport internațional de la reclamant din 10.06.2019, pârâtul a efectuat transportarea încărcăturii pe ruta Turcia-Republica Moldova, după cum urmează: 1.tip încărcătură: vopsea praf; 2.cantitate 750 kg; 3.data încărcării 13.06.2019; 4.camion: CSH 929/C979 AW.

Astfel, în temeiul Contractului-comandă de transport nr.291 din 10.06.2019, pârâtul urma să livreze încărcătura până la 18.06.2019. Potrivit Scrisorii de trăsură CMR din 18.06.20192, Actului de prestare a serviciului de transport din 26.06.2019 şi facturii fiscale nr.EAA000452006 din 02.07.2019, se confirmă faptul că pârâtul s-a prezentat la încărcare abia la 18.06.2019 (atunci când marfa deja urma să fie livrată), iar încărcătura a fost livrată de pârât la 26.06.2019, constituind o întârziere cu 8 zile, fapt contrar prevederilor contractuale.

A menționat, că potrivit pct.5 din Contract precitat, părțile au convenit că pentru fiecare zi de întârziere a livrării încărcăturii, transportatorul achită o penalitate de întârziere de 50 dolari SUA. Raportând data sosirii încărcăturii la

destinație la 26.06.2019, cu termenul de livrare convenit în Contract, pârâtul a încălcat acest termen și în consecință datorează penalitate de întârziere pentru 8 zile, ceea ce constituie 400 dolari SUA.

Susține că în vederea respectării prevederilor legale cu privire la înaintarea pretențiilor pentru încălcarea termenului de livrare și în scopul evitării unui eventual litigiu, la 02.07.2019 a fost prezentată o obiecție scrisă către pârât, expediată prin intermediul poștei electronice de la andrei@iteco.md către saraaontrans@mail.ru.

Având în vedere că din partea pârâtului nu a parvenit nici un răspuns, la 26.07.2019, în adresa acestuia a fost expediată repetat o somație de plată a penalităților ce rezultă din Contractul nr.291 din 10.06.20197, prin care s-a oferit pârâtului un termen de 2 zile de la recepționare să achite penalitatea de întârziere, însă somația a fost restituită cu statutul „nereclamat”.

Consideră, că au fost epuizate mijloacele legale de soluționare amiabilă a litigiului, respectiv solicită încasarea penalități de la pârât pe cale judiciară, cheltuielile suportate cu achitarea taxei de stat 270 lei, asistența juridică 5 000 lei (conform facturii seria nr.IY1116813 din 30.08.2019) și de traducere 405 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 13 ianuarie 2020, acțiunea civilă a fost respinsă integral. S-a încasat de la SRL „Iteco Corp”, în beneficiul SRL „Saragon Trans”, cheltuielile de judecată privind asistența juridică în mărime de 2500 lei (f.d.59, 66-69).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 ianuarie 2020, în termenul legal, avocatul Macovei Gheorghe în interesele SRL „Iteco Corp”, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a anexa dovada de achitare a taxei de stat. Suplimentar a indicat că apel motivat va depune după ce va lua cunoștință cu hotărârea motivată (f.d.64-65).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău emisă la 25 februarie 2020, nu s-a dat curs cererii de apel, oferind apelantului SRL „Iteco Corp” un termen rezonabil de 15 zile din data recepționării prezentei încheieri, pentru a depune, prin intermediul biroului de audiență al Curții de Apel Chișinău, a cererii de apel motivate și a bonului de plată a taxei de stat în cuantum de 202,50 lei (f.d.74-76).

La 12 martie 2020, în interiorul termenului acordat pentru înlăturarea neajunsurilor, SRL „Iteco Corp” a prezentat cererea de apel motivată și bonul de plată a taxei de stat în cuantum de 202,50 lei.

În motivarea cererii de apel, apelantul și-a manifestat dezacordul cu soluția dată de prima instanță, menționând la baza hotărârii adoptate, instanța de judecată a considerat relevante argumentele pârâtului SRL „Saragon Trans”, care prin referința înaintată și-a încercat a motiva acțiunile sale care au generat întârzierea la livrarea mărfii.

Prin urmare, instanța de judecată a considerat ca fiind pertinent argumentul pârâtului „Saragon Trans” SRL conform căruia acesta a livrat cu întârziere marfa ca urmare a indicațiilor greșite oferite de către expeditor. Însă, argumentul principal invocat de către pârât în apărarea sa, a fost bazat pe răspunsul din 06.11.2019 oferit de către expeditorul încărcăturii, prin care acesta a menționat că marfa va fi pregătită abia la 18.06.2019.

Susține că având în vedere rolul activ al instanței de judecată la faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, observă că aceasta urma să remită reclamantului copiile de pe referința depusă și înscrisurile anexate la aceasta, pentru ca reclamantul să-și poată formula apărarea întru respectarea dreptului la un proces echitabil. Deși, această obligație incumbă instanței de judecată, totuși, la caz, instanța nu a respectat procedura privind remiterea referinței către reclamant în termenul corespunzător, astfel fiind încălcat în mod flagrant dreptul acestuia la apărare. Or, conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr. 2c-3014/2019 din 15.01.2020 (anexa nr. 1) împreună cu hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13.01.2020, instanța a remis și copia referinței pe 10 file.

În contextul celor menționate, susține că reclamantului i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil manifestat prin imposibilitatea înaintării obiecțiilor/contra argumentelor asupra referinței depuse de către pârâtul SRL „Saragon Trans”, ceea ce indubitabil atrage casarea hotărârii instanței de fond.

Reieșind din specificul procedurilor cu valoare redusă, care se examinează în procedură scrisă, reclamantul nu a avut posibilitate să cunoască despre existența referinței, și să-și înainteze obiecțiile sale.

Astfel, având în vedere încălcarea admisă de instanța de fond, și anume, remiterea întârziată către reclamant a referinței, adică odată cu dispozitivul hotărârii din 13.01.2020, consideră că hotărârea este ilegală, neîntemeiată și urmează a fi casată.

A mai invocat apelantul cu referire la argumentul intimatului din referință SRL „Saragon Trans” precum că SRL „Iteco Corp” a indicat o adresă greșită a locului încărcării, că prin cererea de chemare în judecată din 02.10.2019, SRL „Saragon Trans” a menționat că s-a deplasat la locul indicat de către SRL „Iteco Corp” în una din regiunile Turciei, de unde a preluat marfa.

În acest sens precizează că, pe de o parte SRL „Saragon Trans” invocă în cererea de chemare în judecată că camionul s-a deplasat la adresa indicată de SRL „Iteco Corp”, iar pe de altă parte, acesta invocă în referință că SRL „Iteco Corp” a indicat o adresă greșită a locului încărcării, necăutând la faptul că nici o mențiune cu privire la acest fapt nu a fost indicată în CMR din 18.06.2019

Astfel, apare iar dubiul cu privire la care argument al pârâtului precum că întârzierea s-a datorat faptului că marfa nu a fost pregătită pentru a fi încărcată la 13.06.2019 dar la 18.06.2019, este veridic şi care nu. Or, inițial acesta a invocat

anumite argumente, iar ulterior, când a constatat că defecțiunile tehnice ale camionului nu-l exonerează de răspundere, a invocat alte argumente, care combat cele spuse din start.

În aceste circumstanțe, consideră că dacă instanței de fond i-ar fi fost cunoscute aceste informații, alta ar fi fost hotărârea. Însă, având în vedere că „Iteco Corp" SRL a fost privat de dreptul de a depune obiecții la referința depusă de „Saragon Trans" SRL, instanței de fond i-au fost prezentate doar argumentele din referință, și prin urmare, s-a efectuat o apreciere greșită a probelor, bazată doar pe cercetarea probelor depuse de către „Saragon Trans" SRL.

Astfel, că argumentele intimatului „Saragon Trans" SRL expuse în cererea de chemare în judecată cât și în referință nu coincid, motiv pentru care consideră că acesta nu poate fi exonerat de răspundere pentru întârzierea cu 8 zile în livrarea mărfii.

Or, conform art. 1449 alin.(2) Cod civil , transportatorul nu poate fi exonerat de răspundere din motivul defecțiunilor vehiculului pe care-l folosește pentru efectuarea transportului, nici al vinovăției locatorului sau a prepuşilor acestuia din urmă. Iar, conform art.1450 alin.(1) Cod civil, sarcina probei faptului că distrugerea, pierderea, deteriorarea bunului ori depășirea termenului de livrare se datorează uneia din împrejurările menționate la art. 1449 alin.(l) revine transportatorului.

Prin urmare, deși sarcina probei faptului că depășirea termenului de livrare a mărfii incumbă transportatorului, acesta nu a prezentat instanței probe concludente, pertinente și utile în vederea susținerii poziției sale. Mai mult decât atât, probele prezentate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, fapt demonstrat prin cele expuse supra.

Astfel, ținând cont de complexitatea cazului ce urmează a fi supus judecății, și având în vedere obiectul litigiului și anume încasarea sumei în baza contractului de transport, consideră necesar expunerea circumstanțelor de fapt și de drept în cadrul ședinței publice.

Întemeindu-și cererea de apel în baza art. 276^4 alin. (5), 385, 386 Cod de Procedură, a solicitat SRL „Iteco Corp" admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 13 ianuarie 2020, emițînd o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că SC „Iteco Corp" SRL a depus cerere cu valoare redusă împotriva lui SC „Saragon Trans" SRL privind încasarea penalității de întârziere, cheltuielilor de judecată, care a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXI^1 al Codului de procedură civilă (art. 276^2 - 276^4).

În conformitate cu prevederile art. 276^3 alin. (1) și (2) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

Studiind materialele cauzei și înscrisurile administrate, analizând concluziile expuse în hotărârea supusă apelului în coroborare cu argumentele expuse în cererea de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul întemeiat, care urmează a fi admis, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În acord cu prevederile art. 276^3 CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică (…).

În conformitate cu prevederile art. 276^4 CPC, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu prevederile art.373 alin. (1), (2),(3)și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se

pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul prevederilor legale nominalizate, Colegiul civil reține că sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art.373 alin.(1), (2) și (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin.(1) lit. c) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept, să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Fiind învestită cu examinarea speței în cauză, având ca obiect de examinare pretențiile cu privire încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, prima instanță a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii. Concomitent, a încasat de la SRL „Iteco Corp” în beneficiul SRL „Saragon Trans”, cheltuielile de judecată privind asistența juridică în mărime de 2500 lei (f.d.59, 66-69).

Pentru a hotărî astfel, instanța ierarhic inferioară a statuat că nu se atestă temei de drept din prisma clauzelor contractuale și a cadrului legal aplicabil speței, prin care să fie admisă pretenția reclamantului privind încasarea de la pârât a penalității de întârziere în mărime de 400 dolari SUA.

Instanța a ajuns la această concluzie în baza probelor din dosar ce confirmă că deși pârâtul-transportator a livrat încărcătura reclamantului-beneficiar la 26.06.2019, potrivit Actului de prestare servicii transport (f.d.11), dar nu la 18.06.2019, după cum s-a convenit în Contract, pârâtul la caz este exonerat de întârzierea produsă cu 8 zile. Or, întârzierea a avut loc nu din vina pârâtului, dar a reclamantului-beneficiar care a indicat o adresă greșită de unde marfa urma să fie încărcată de pârât, inclusiv din cauza expeditorului încărcăturii care a indicat în răspunsul din 06.11.2019 (f.d.53), că poate fi ridicată abia la 18.06.2019.

Colegiul consideră neîntemeiată soluția primei instanțe deoarece decurge din interpretarea greșită a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 775 alin.(2) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

Judecând cauza în ordine de apel, din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că potrivit Contractului-comandă pentru prestarea serviciilor de transport și expediție nr.291 din 10 iunie 2019, rezultă că SC „Iteco Corp” în calitate de beneficiar a convenit ca SRL „Saragon Trans” în calitate de (transportator) să încarce marfă după cum urmează: 1.tip încărcătură: vopsea praf;

2.cantitate 750 kg; 3.data încărcării 13.06.2019; 4.camion: CSH 929/C979 AW, de la expeditorul din Turcia, or. Istanbul și să o transporte în mun. Chișinău, termenul de livrare fiind stabilit 18.06.2019.

Potrivit pct.5 din Contract, pentru fiecare zi de întârziere a livrării încărcăturii, Transportatorul achită o amendă în valoare de 50 dolari SUA, dacă destinatarul încărcăturii se află pe teritoriul RM și a țărilor CSI, și 50 euro dacă destinatarul încărcăturii se află în țările UE (f.d.27-30).

Colegiul reține că răspunderea civilă contractuală presupune un raport juridic obligațional, în temeiul căruia debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru neexecutarea, sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute de contract.

În speță, temeiul antrenării răspunderii civile a SRL „Saragon Trans" este Contractul-comandă pentru prestarea serviciilor de transport și expediție nr.291 din 10 iunie 2019. Astfel, pentru nașterea răspunderii civile a transportatorului, este necesar să fie constatată neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate în temeiul respectivului contract.

Conform art. 1448 alin.(1) Cod civil, transportatorul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parțială ori deteriorarea bunului în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării şi cel al livrării, precum şi pentru depășirea termenului de livrare.

Conform art. 947 alin.(1) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Materialele cauzei atestă că potrivit Scrisorii de trăsură CMR din 18 iunie 2019 (f.d.10), Actului de prestare a serviciului de transport nr. 17/06/04 din 26 iunie 2019 (f.d.11) și facturii fiscale nr.EAA000452006 din 02 iulie 2019 (f.d.12), se confirmă faptul că pârâtul s-a prezentat la încărcare abia la 18.06.2019 (atunci când marfa deja urma să fie livrată), iar încărcătura a fost livrată de pârât la 26.06.2019, constituind o întârziere cu 8 zile, fapt contrar prevederilor contractuale.

Speței, incidente sunt prevederile art. 1449 alin.(2) Cod civil care stipulează că, transportatorul nu poate fi exonerat de răspundere din motivul defecțiunilor vehiculului pe care-l folosește pentru efectuarea transportului, nici al vinovăției locatorului sau a prepuşilor acestuia din urmă. Iar art.1450 alin.(1) Cod civil, statuează că sarcina probei faptului că distrugerea, pierderea, deteriorarea bunului

ori depășirea termenului de livrare se datorează uneia din împrejurările menționate la art. 1449 alin.(l) revine transportatorului.

În această ordine de idei, în speță, incontestabil este faptul că raportând data sosirii încărcăturii la destinație la 26.06.2019, cu termenul de livrare convenit în Contract, rezultă că SRL „Saragon Trans" a încălcat acest termen și în consecință datorează penalitate de întârziere pentru 8 zile, ceea ce constituie 400 dolari SUA.

Adițional, Colegiul apreciază ca fiind întemeiat argumentul apelantului precum că, la caz, deși sarcina probei faptului că depășirea termenului de livrare a mărfii incumbă transportatorului, acesta nu a prezentat instanței probe concludente, pertinente și utile în vederea susținerii poziției sale.

Având în vedere cele notate, Colegiul consideră oportun de a încasa de la SRL„Saragon" în beneficiul lui SRL „Iteco Corp" penalitatea în sumă de 400 dolari SUA.

Colegiul apreciază critic argumentul primei instanțe precum că reieșind din răspunsul expeditorului și din *invoce*-ul comercial (f.d.52-54), rezultă că adresa încărcăturii din Turcia este or. Cerkezkoy, dar nu or. Istanbul, după cum eronat a indicat reclamantul în Contract, prin urmare, depășirea termenului de livrare nu poate fi imputată pârâtului, deoarece reclamantul a indicat o adresă greșită ce l-a determinat pe pârât să ia măsurile cele mai bune în interesele reclamantului îndreptățit să dispună de încărcătură, respectiv măsurile pârâtului se încadrează în prevederile ar.1444 alin.(2) Cod civil, indicate supra. Or, din argumentele invocate de reclamant în referință, pe care instanța le apreciază ca plauzibile în raport cu probele administrate, rezultă că ajungând în or. Istanbul, pârâtul a apelat la nr. de telefon indicat de reclamant în Contract, +90(530)8790979, la care a răspuns o persoană că nu are tangență cu expeditorul din Turcia, respectiv pârâtul a apelat reclamantul care i-a comunicat că va reveni cu o concretizare privind adresa şi telefonul expeditorului.

Contrar celor constatate de prima instanță vis-a-vis de acest aspect, instanța de apel, atestă cu certitudine că în scrisoarea de trăsură CMR din 18 iunie 2019 (f.d.10), lipsesc careva mențiuni din partea intimatului cu privire la faptul că SRL „Iteco Corp" a indicat o adresă greșită a locului încărcării, iar drept urmare s-a produs această întârziere.

Urmează a fi apreciate critic și invocările intimatului precum că pe de o parte întârzierea s-a datorat faptului că marfa nu a fost pregătită pentru a fi încărcată la 13.06.2019 dar la 18.06.2019, iar pe de altă parte întârzierea la livrarea mărfii a fost cauzată ca urmare a defecțiunilor tehnice ale camionului, defecțiune ce a cauzat o reținere cu 4 zile a camionului în orașul Iaşi – România, întrucât probele prezentate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, fapt demonstrat prin cele expuse supra.

Totodată, Colegiul apreciază ca fiind întemeiat argumentul apelantului precum că i s-a îngrădit dreptul la apărare prin faptul că instanța nu a respectat procedura privind remiterea referinței către reclamant în termenul corespunzător, din următoarele considerente:

La caz, având în vedere că valoarea acțiunii nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, prezenta acțiune a fost examinată conform Capitolului XXI[1] CPC, procedura în cazul cererilor cu valoare redusă.

În conformitate cu prevederile art. 276[3] alin.(3)CPC, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

Potrivit art. 185 alin.(1) lit. c) CPC, judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, îndeplinește următoarele acte: remite reclamantului și, după caz, intervenientului copiile de pe referință şi de pe înscrisurile anexate la ea și stabilește data până la care urmează să fie prezentate toate probele suplimentare.

Contrar normelor procesual civile, instanța de apel, constată că deși pârâtul SRL „Saragon Trans" a depus la 19 noiembrie 2019 referința, totuși prima instanță nu a expediat-o în adresa reclamantului SRL „Iteco Corp" pentru cunoștință, astfel îngrădindu-i dreptul la apărare. Or, conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr. 2c-3014/2019 din 15.01.2020 (anexa nr. 1) împreună cu hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.01.2020, instanța a remis și copia referinței pe 10 file (f.d.60).

Totodată, instanța de apel consideră necesar de a respinge cererea cu privire la examinarea în ședință publică a cererii de apel, întrucât art. 276[4] alin.(5) CPC prevede că, instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276[3] fiind aplicabile corespunzător.

Din sensul acestor norme de drept rezultă că instanța de judecată poate să dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

În acest context, în cazul în speță, cerința este neîntemeiată și urmează a fi respinsă având în vedere că complexitatea cauzei invocată de apelant, nu poate constitui temei de examinare a cauzei în ședință publică, cu participarea părților, or la caz obiectul litigiului – încasarea penalității, nu este unul complex.

La caz, independent de acest aspect, cu referire la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată Colegiul menționează următoarele:

În conformitate cu prevederile art.96 alin.(l) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de

cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În hotărârea Amihalachioaie împotriva Moldovei (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare şi rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

Coroborând dispozițiile art. 96 CPC, la circumstanțele speței și prin prisma practicii CtEDO, instanța de apel conchide că, în speță, este întemeiată cerința apelantului SRL„Iteco Corp” privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, și urmează a fi încasată de la SRL„Saragon Trans” în beneficiul apelantului cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei, care în opina instanței de apel sunt reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, ținând cont de faptul că în speță s-a constatat temeinicia pretențiilor formulate de SRL „Iteco Corp”, instanța de apel urmează să dispună încasarea din contul intimatului SRL „Saragon Trans” cheltuielile de judecată, legate cu achitarea taxei de stat în prima instanță în sumă de 270 lei și în instanța de apel în sumă de 202,50 lei, precum și cheltuielile legate de traducerea documentelor în sumă de 405 lei.

Cele relatate în ansamblu atestă temeinicia apelului declarat de către avocatul Macovei Gheorghe în interesele apelantului SRL „Iteco Corp” şi indică la netemeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare, fapt ce impune casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 13 ianuarie 2020.

Urmare a constatărilor detaliate supra, vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către apelant în cererea de apel sunt fondate, Colegiul constatând cert că instanța de fond a soluționat eronat cauza prin respingerea acțiunii, în raport cu aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind neîntemeiată.

În baza celor expuse, în conformitate cu art.385, 389-390 din CPC, Colegiul civil, a

d e c i d e:

Se admite cererea de apel declarată de SRL „Iteco Corp”.

Se casează hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 13 ianuarie 2020, în cauza civilă nr.2c-3014/19, emițînd o nouă hotărîre după cum urmează:

Se admite cererea cu valoare redusă depusă de SRL „Iteco Corp” împotriva SRL „Saragon Trans” privind încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Saragon Trans” în beneficiul SRL „Iteco Corp” penalitatea în sumă de 400 (patru sute) Dolari SUA în monedă națională conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii, 405 (patru sute cinci) lei, cheltuieli, legate cu traducerea documentelor, 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, 270 (două sute șaptezeci) lei cheltuieli, legate cu achitarea taxei de stat în prima instanță, 202,50 lei (două sute doi lei cincizeci bani) cu titlu de cheltuieli, legate cu achitarea taxei de stat în instanța de apel.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul Ion Secrieru

Judecătorii Viorica Mihaila

Iurie Cotruță